

ת"פ 26448/12/22 - מדינת ישראל נגד א' ס'

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 26448-12-22 מדינת ישראל נ' ס'(עציר)

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
נגד	
הנאשם	א' ס' (עציר)

גזר דין

הנאשם הודה והורשע לאחר שמיעת המתלוננת בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע 2 עבירות איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "**חוק העונשין**") ו-2 עבירות של תקיפת בת זוג בניגוד לסעיף 382(ב) לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן:

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג והתגוררו ברח' שלמה המלך בחיפה (להלן - "**הדירה**"). בתאריך 9.12.22 בסמוך לשעה 20:00 בדירה, על רקע צריכת אלכוהול וסירובה של המתלוננת לקיים יחסי ישות עם הנאשם, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה, בכך שאמר לה שיהרוג אותה וגם ככה אין לה אף אחד בארץ וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

באותו המועד בסמוך לשעה 22:00 לאחר ששאל את המתלוננת מדוע לא נכנסת לישון, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה, בכך שאמר לה שיפגע בה, שיחתוך לה איבר בגוף וזה יגרום לה לנכות וזאת בכוונה להפחידה ולהקניטה.

באותן נסיבות, ולאחר שהמתלוננת אמרה לנאשם כי הגיעה עמו לישראל ואין לה לאן ללכת, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהיכה מכת אגרוף בפניה ובאפה.

בתאריך 26.10.22 עובר לשעה 23:42 במיטה בדירה, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שזרק לעברה מכשיר פלאפון.

בתאריך 27.10.22 עובר לשעה 00:37 איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה, בכך שאמר לה: "... **אחתוך אותך, אם את אשתי תשכבי איתי, תיתני לי, אני שבוע לא קיבלתי... אם לא, אני אחתוך לך את הצוואר ואזרוק אותך. את תפסת מאהב אחר ואת משחקת בי. אף אחד לא יציל אותך, או שתצאי מהבית, אני לא רוצה אותך, תלכי תצאי מהבית, תלכי תשני עד הבוקר עם המאהב שלך, תצאי אני שבועיים... את אישה או מאהבת**". זאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות (טע/1) הכולל הרשעה אחת בגין עבירת איומים.

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה בטיעוניה בכתב ובעל-פה טענה כי הנאשם במעשיו פגע בערכים מוגנים של שלמות גופה של המתלוננת, ביטחונה האישי וזכותה לחיות חיים שלווים ושקטים ללא מורא או פחד מהנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה, בשים לב לכמות הפעמים שהנאשם איים לפגוע בגופה של המתלוננת, אופי האיום, ואופי התקיפה. עוד נטען, כי ברקע המעשים ישנם אינדיקציה לשימוש באלכוהול.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע 2 מתחמים נפרדים שכל אחד מהם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, או לחילופין עונש הולם אחד שנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בתמיכה למתחם שהוצע על ידי המאשימה, הפנתה ב"כ המאשימה למדיניות הענישה הנוהגת שם לטענתה נקבעו מתחמים דומים.

בתוך המתחם ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מ-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה מתחיל במספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הדגיש כי ניהול התיק ושמיעת המתלוננת היו כורח המציאות כאשר לאחר עדותה תוקן כתב האישום והתקבלו חלק מטענות הנאשם, ועל כן אין לזקוף את תחילת שמיעת התיק לחובתו של הנאשם. עוד נטען כי מדובר בנאשם כבן 50, עם קשיי שפה וקליטה, סובל ממגוון בעיות רפואיות כפי שהדברים עולים ממסמך רפואי (טע/4) ואשר עצור מזה כבר 5 חודשים, כאשר מטבע הדברים תנאי המעצר קשים יותר מתנאי המאסר. על כן ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בתקופה אותה ריצה הנאשם.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה:

שני האירועים נשוא כתב האישום בוצעו בהפרש של חודש וחצי כלפי אותה מתלוננת, שהיא בת זוגו של הנאשם, כאשר אופי המעשים והרקע להם הוא דומה ועל כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)) יש לראות בהם אירוע אחד, בן מספר מעשים, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. בעת קביעת המתחם אתן את דעתי לעובדה כי מדובר באירוע אחד במהלכו בוצעו מספר עבירות על ידי הנאשם.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על

בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הינם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה וביטחונה האישי והדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות אלימות בחיק המשפחה.

בנוסף מביצוע עבירת האיום נפגעו ערכים חברתיים נוספים של שלווה נפשו של הקורבן, ובעקיפין גם חופש הפעולה והבחירה שלו.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

הגם שלא מדובר במעשים מתוכננים, אלא אירועים שהתפתחו תוך כדי ויכוח עם המתלוננת, מדובר במעשי איום ותקיפה חוזרים, על רקע חוסר שביעות רצון של הנאשם מן המתלוננת, אשר סירבה לקיים עמו יחסי ישות ובכך החומרה. עוד יש להדגיש כי מדובר באיומים מוחשיים בחייה של המתלוננת ובשלמות גופה, כאשר הנאשם מדגיש בפני המתלוננת כי היא לבד בארץ ונעדרת תמיכה.

אמנם כתוצאה מהתקיפה לא נגרמו למתלוננת חבלות בגוף, אך שוכנעתי, לאחר ששמעתי את עדותה של המתלוננת, כי נגרם לה נזק נפשי כתוצאה ממעשי הנאשם ופחד.

כך גם לא ניתן להתעלם מהנזק שעלול היה להיגרם למתלוננת כתוצאה מהאלימות שהופנתה כלפיה.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: לאור נסיבות ביצוע העבירות, כפי שפירטתי אותם לעיל - אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגת:

עיון בפסיקה מלמד כי קיים מנעד רחב של ענישה שנע בין מאסרים על תנאי לצד צו של"צ ועד לענישה של מאסר בפועל. כל אחד מהצדדים הגיש פסיקה התומכת בעמדתו. יש לציין כי המאשימה הפנתה לחלק מהפסיקה שניתנה בטרם תיקון 113 לחוק העונשין ועל כן יש קושי ללמוד ממנה לצורך קביעת מתחם עונש הולם.

להלן אתייחס למספר פסקי דין אשר מהם לטעמי ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגת במקרים דומים:

· ברע"פ 303/16 **טלקר נ' מדינת ישראל** (13.1.16) המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. **בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.** ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא בצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

· בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 **פיקדו נ' מדינת ישראל** (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם - בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על

המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שני בין מספר חודשי מאסר אשר שניתן לרצות על דרך של עבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל** לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל וסה"כ מאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

· בעפ"ג (ירושלים) 57596-05-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.8.15) המערער הורשע, לאחר הודאתו, באישום הראשון בעבירת איומים ובעבירת תקיפה סתם של בן זוג, לאחר שתקף את גרושתו בכך שאחז בלסתה כשהוא אחוז בידו סכין. באישום השני הורשע המערער בעבירת תקיפת סתם של בן זוג לאחר שתקף את המתלוננת בפניה. בגזר הדין נקבע מתחם **שני בין מאסר קצר שירות בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל**. המערער נידון לחמישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, לחמישה חודשי מאסר על תנאי, והתחייבות כספית. בערעור שהגיש המערער נקבע כי בית משפט קמא יצא מהנחה שגויה לפיה המערער ביצע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג שעה שהעבירות שהורשע היו תקיפת סתם של בת זוג. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה **נע בין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ובין מספר חודשי מאסר בפועל**, וקבע כי רכיב המאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות יקוצר מחמישה חודשים ל-45 ימים, ורכיב המאסר על-תנאי יעמוד על חודשיים חלף חמישה חודשים, כאשר ההתחייבות נותרה על כנה.

· בעפ"ג (באר שבע) 18376-12-13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.3.14) הורשע המערער בביצוע מעשי אלימות כלפי רעייתו ובביצוע עבירה של תקיפה סתם. המערער תקף את אשתו בכך שבעט בה ותוך כדי כך היא נפלה והמערער שכב עליה. כחודש לאחר מכן, תקף המערער שוב את אשתו בכך שסטר לה. בית משפט קמא קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה משמעותי ועד 9 חודשי מאסר בפועל**. המערער נדון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, ל-6 חודשי מאסר על תנאי, לתשלום קנס בסך 500 ₪ ול-4000 ₪ פיצוי למתלוננת. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש התקבל באופן שעונש המאסר בפועל קוצר לחודשיים בדרך של עבודות שירות, כאשר כל יתר הוראות גזר הדין נותרו על כנם.

· בעפ"ג (חיפה) 33154-05-14 **יוסופוב נ' מדינת ישראל** (26.6.14) המערער הורשע בביצוע שתי עבירות איומים כלפי גרושתו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על המערער הושתו 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי. ערעור על חומרת העונש שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בת"פ 2727-06-13 (ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.1.14) הנאשם הורשע בביצוע עבירת איומים. בעוד הנאשם שריו בגילופין ובנותיו הקטינות בבית, התפתח ויכוח בין הנאשם לאשתו, במהלכו קילל אותה הנאשם וצעק עליה. בהמשך איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה: "אם לא תשכבי איתי אני אהרוג אותך, ולא אכפת לי להריץ 25 שנה בכלא". הנאשם צירף תיק נוסף שעניינו הפרת הוראה חוקית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת איומים כלפי בן משפחה **נע בין עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושת עונש של מאסר בפועל למשך 7 חודשים ומאסר על תנאי. ערעור על חומרת העונש נדחה (עפ"ג 39637-0-02-14).

· בת"פ (ק"ג) 70496-06-20 **מדינת ישראל נ' מאיר שטרית** (10.7.22) הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם - בן זוג ובשלוש עבירות של איומים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר**

קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם הושתו חודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית.

בת"פ (שלום - ראשל"צ) 18575-07-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.1.20) הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית. הנאשם סטר על לחיה של אשתו, היכה אותה במכות בראשה ותפס בשערה ובצווארה. בנוסף, הפר הוראה חוקית שכלל הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר. **נקבע מתחם שבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ובין 10 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם נגזר עונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לאופייה של האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת ואופן האיומים שהופנו כלפיה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ל- 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, לאחר שהמתלוננת העידה, ובעקבות עדותה כתב האישום תוקן בצורה משמעותית. על כן לא ניתן לומר כי ניהול התיק ושמיעת הראיות היו ניהול סרק.

לאחר שכתב האישום תוקן, הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו, והביע חרטה.

כך גם נתתי דעתי לגילו של הנאשם, לקשיי השפה והקליטה ומצבו הבריאותי כפי שהדברים עולים ממסמך (טע/4), אשר מחמת צנעת הפרט לא מצאתי מקום לפרט.

עוד נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם עצור מיום 9.12.22, בהעדר חלופה, ומטבע הדברים תנאי המעצר קשים מזה של המאסר.

לחומרה שקלתי את העובדה, כי אין זו הפעם הראשונה שהנאשם עומד לדין בגין עבירת איומים, ולחובתו הרשעה קודמת בגין עבירה זו. יחד עם זאת מדובר בהרשעה יחסית ישנה מלפני 8 שנים.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 9.12.23.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מילולית או פיזית כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.
- ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת אשר ישולם תוך 90 יום מהיום. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' אייר תשפ"ג, 11 מאי 2023, במעמד הצדדים.